

Nu træder en kvindelig Indsender til, og det er ingen mindre end Miss *Turberwill*. Hun konstaterer med Tilfredshed, at Bladets Red. ikke anfører principielle Grunde mod „kvindelige Præster“. Hvis kvindelige Kandidater aflagde Løfte om at forblive i ugift Stand, var der intet at indvende. Dette synes en meget vigtig Indrømmelse; at et saadant Løfte ikke modtages af den anglikanske Kirke er en Kendsgerning, men ingenlunde afgørende. Hvad angaar Sagen selv, de gifte Præster, da synes de Argumenter, der anføres imod dem, kun at være de gamle, velkendte, fra de Dage, da det godtgjordes med de fortræffeligste Beviser, at gifte Kvinder ikke kunde være Læger. Nu har Udviklingen standset den Diskussion, og det vil formentlig engang gaa lige saadan med Præsterne. Miss T. ender med at sige, at naar Red. til Slut falder tilbage paa „den naturlige sunde Sans“, saa viser dette mere end andet, hvor svag Red.s Stilling er.

Vi vil saaledes se, at trods alt er der Tegn til, at et nyt Syn paa dette Spørgsmaal baner sig Vej frem efter. Kvindernes Uddannelse i Lægmandsgerningen sideordnes med Mandens og deres Lønforhold diskuteres.

At Miss *Turberwill* paa mere end et Punkt har brudt Traditionen, viser den Kendsgerning, at hun med Ærkebiskoppens Tilladelse fornylig har prædikeret i Magdalen Church i Dublin.

Og samme Dag, som hun under den øverste gejstlige Myndigheds Billigelse og Velsignelse besteg Prædikestolen i ovennævnte Kirke, holdt Miss *Royden* Afskedsprædiken i City Temple for ca. 3000 Tilhørere. I tre Aar har Miss R. haft en Tilhørerkreds saa stor, som der nogensinde har været samlet i City Temple. Naar hun tager derfra, er det, fordi man har ønsket hendes Kræfter anvendt i et nyt betydningsfuldt Arbejde, de saakaldte „Fellowship Services“, som skal holdes i Kensington Town Hall, og

hvorigenem man haaber at faa Kredse i Tale, som det ellers er vanskeligt at naa.

Vi véd, at de kvindelige Teologer her hjemme har været taknemlig for den Støtte, D. K. har ydet dem i en Sag, der for dem er en Hjertesag.

Vi maa nu bekende, at i denne Omgang er Spillet tabt. Men saa vist som Livet uanfægtet gaar sin Gang og stiller sine Krav til Mennesker, saa vist vil det ogsaa komme dertil, at Loven maa bøje sig for Livets Fordring.

I en engelsk Udtalelse om Benyttelse af kvindelige Præster, hedder det, at det er ikke alene politisk uklogt at lukke dem ud fra Præste-Embeder, men det er „wrong in the sight of God“ i en Tid, hvor Hjælpen er nødvendig og Manglen paa tilstrækkelig Arbejdskraft følelig.

Vi gengiver nedenstaaende D. K.s Beklagelse, som i disse Dage er blevet rettet til Regeringen i Anledning af det ellers saa velkomne Lovforslags Begrænsning.

Til Regeringen.

Dansk Kvindesamfunds Forretningsudvalg, samlet til Møde den 17. November 1920, udtaler sin Glæde over og Paaskønnelse af, at der i Rigsdagen er genfremsat Forslag til Lov om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv; men samtidig maa vi dybt beklage, at Regeringen har givet efter for det Pres fra visse Sider indenfor Kirken, der har bevirket Kvinders Udelukkelse fra Præstegerninger.

Efter vor Opfattelse har Kirken i sin blinde Iver for at værne Kirkens Omraade, ladet den verdslige, lovgivende Myndighed forhindre Fornøjelse og Udvikling indenfor Kirken selv.

I Ærbødighed

Julie Arenholt,

Formand for Dansk Kvindesamfund.

Bør den gifte Moders Retstilling være ringere end den ugiftes?

II.

I »Kvinden og Samfundet« Nr. 12 for 30. Juni 1918 læses en Motivering til det af »Dansk Kvindesamfund«s Udvalg forfattede Lovudkast, der Torsdag den 25. Juni 1908 indleveredes til Venstre-Regeringens Justitsminister:

„Det maa erkendes“ — hedder det — „at den gifte Kvinde efter gældende Lov og Retspraksis let kan blive stillet saa godt som retsløs“.....

„Man bør heller ikke lukke Øjnene for, at det er i skarp Modstrid med Hævdelsen af Ægteskabet og Familielivet at stille den Kvinde, der gifter sig, retsligt ringere end den Kvinde, der forbliver ugift.“

Der tales om:

„den store Uretfærdighed, som begaas, naar man tillægger Manden den uind-

skrænkede Raadighed over det Bo, som Hustruen dog lige saa vel som han er Medejer af.“

Og der fortsættes:

— Endnu dybere indgribende og langt mere uretfærdigt kan det dog virke, at Hustruens Forældremagt, Tilfælde af Uenighed mellem Ægtefællerne, ganske suspenderes. Paa dette Omraade kan der paaføres en Moder de største uforskyldte Lidelser, og der kan, hjemlet af den raadende Retspraksis, ske Overgreb, der ogsaa vil indvirke skadeligt paa Børnenes Udvikling og Lykke. I dette Forhold ligger der den stærkeste Tilskyndelse til at faa en Reform indført i den gældende Ægteskabslovgivning.“

Imidlertid:

»Dansk Kvindesamfund« krævede kun Moderens retslige Lige-

stilling med sine Børns Fader, men derimod ikke gennemført Grundsætningen: at den gifte Moder ikke stilles retsligt ringere end den ugifte.

Hvad er nu Mandens Svar til dette moderate Krav, der

„synes at være et saa selvfølgelig Retfærdighedskrav, at det bør anses for overflødigt at komme ind paa en nærmere Motivering af det,“ som Kvinderne skriver i smuk Tillid til Mandens „ridderlige Retfærdighed“.

En nordisk Familierets-Kommission, der i 1909 blev nedsat af »overvejende politisk konservative Mænd« har givet Svaret:

— Ja, her bestaar en Uretfærdighed, som maa løses, og som bør finde Løsning gennem Ligestilletheden.

En enkelt, en dansk »Ridder